

ΜΙΚΡΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ
περί ρητορείας

ΠΛΑΤΩΝΟΣ
ΟΡΙΣΜΟΙ

Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια:
Γ. ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΑΘΗΝΑ 1997

Ἄιδιον: τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν καὶ νῦν μὴ ἐφθαρμένον.

Θεός: ζῶν ἀθάνατον, αὐταρκες πρὸς εὐδαιμονίαν· οὐσία αἰδίου, τῆς τάγαθοῦ φύσεως αἰτία.

Γένεσις: κίνησις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πόρευσις εἰς τὸ εἶναι.

Ἥλιος: πῦρ οὐράνιον ὃ μόνον ἀπ' ἡοῦς μέχρι δείλης τοῖς αὐτοῖς ἔστιν ὄραθῆναι· ἄστρον ἡμεροφανές· ζῶν αἰδίου ἔμψυχον τὸ μέγιστον.

Χρόνος: ἡλίου κίνησις, μέτρον φορᾶς.

Ἡμέρα: ἡλίου πορεία ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς· φῶς τοῦναντίον νυκτί.

Ἔως: ἡμέρας ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Μεσημβρία: χρόνος ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσιν.

Αἰδίου (αιώνιος): αὐτὸ που υπάρχει ἀπὸ πάντα, στο παρελθόν και τώρα, χωρίς να έχει καταστραφεί.

Θεός: ἀθάνατο ον, που ἀρκεῖ στον εαυτό του για να εἶναι εὐτυχισμένο· αἰώνιο, αἰτία του Καλοῦ.

Γένεσις: κίνηση πρὸς τὸ εἶναι· συμμετοχὴ στο εἶναι· πέρασμα πρὸς τὸ εἶναι.

Ἥλιος: οὐράνιο πῦρ, ορατὸ στους ἰδίους θεατές ἀπὸ την ἀνατολή ως τη δύση του· ἄστρο που φαίνεται την ἡμέρα· τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τα ζῶντα.

Χρόνος: κίνηση του ἡλίου, μέτρο της πορείας του.

Ἡμέρα: πορεία του ἡλίου ἀπὸ την ἀνατολή πρὸς τη δύση· φως που ἀντιτίθεται στη νύχτα.

Ἔως (αυγή): ἀρχὴ της ἡμέρας· τὸ πρῶτο φως που προέρχεται ἀπὸ τὸν ἥλιο.

Μεσημβρία: ἡ ὥρα που οἱ σκιές των σωμάτων εἶναι οἱ μικρότερες.

Δείλη: ημέρας τελευταία.

Νύξ: σκότος τούναντίον ημέρα· ήλιου στέρησις.

Τύχη: φορά έξ άδηλου εις άδηλον, και ή εκ του άυτομάτου αίτία δαιμονίας πράξεως.

Γήρας: φθίσις έμψύχου ύπό χρόνου γιγνομένη.

Πνεύμα: κίνησις άέρος περι τήν γήν.

Άήρ: στοιχείον ού πάσαι αί κατά τόπον κινήσεις κατά φύσιν εισίν.

Ουρανός: σώμα περιέχον πάντα τά αισθητά πλην αύτου του άνωτάτου άέρος.

Ψυχή: τó αύτό κινούν· αίτία κινήσεως ζωτικής ζώων.

Δύναμις: τó καθ' αύτό ποιητικόν.

Όψις: έξις διακριτική σωμάτων.

Όστούν: μυελός ύπό θερμοϋ παγείς.

Στοιχείον: τó συνάγον και διαλύον τά σύνθετα.

Άρετή: διάθεσις ή βελτίστη· έξις θνητου ζώου καθ' αύτήν επαινετή· έξις καθ' ήν τó έχον άγαθόν λέγεται· κοινωνία νόμων δικαία· διάθεσις, καθ' ήν τó [έχον] διακείμενον τελείως σπουδαϊον λέγεται· έξις ποιητική εϋνομίας.

Φρόνησις: δύναμις ποιητική καθ' αύτήν τής

Δείλη: τó τέλος της ημέρας.

Νυξ: σκοτάδι αντίθετο στην ημέρα· στέρηση του ήλιου.

Τύχη: πέραςμα από τó άδηλο στο άδηλο και απρόοπτη αίτία μιας εξαιρετικής πράξεως.

Γήρας: φθορά ζωντανού όντος λόγω του χρόνου.

Πνεύμα: κίνηση του αέρα γύρω από τη γη.

Άήρ: στοιχείο που οι φυσικές κινήσεις του είναι όλες οι επιτόπιες κινήσεις.

Ουρανός: σώμα που περικλείει όλα τα αισθητά όντα εκτός από τον ανώτατο αέρα.

Ψυχή: αυτό που κινεί τον εαυτό του· αίτία της ζωτικής κίνησης των ζωντανών όντων.

Δύναμις: αυτό που πράττει από μόνο του.

Όψις: ιδιότης διάκρισης των σωμάτων.

Όστούν: μυελός που από τη ζέστη υπέστη πήξη.

Στοιχείον: αυτό που συνθέτει και σ' αυτό που διαλύονται τα συντεθειμένα.

Άρετή: η καλύτερη διάθεση· η κατάσταση του θνητού όντος, η οποία είναι επαινετή από μόνη της· η κατάσταση που κάνει εκείνον που την έχει να ονομάζεται καλός· δίκαιη υπακοή στους κοινούς νόμους· η κατάσταση που κάνει εκείνον που την έχει να ονομάζεται απολύτως έντιμος· η κατάσταση που γεννά τη δικαιοσύνη.

Φρόνησις: δύναμη, ικανή να γεννήσει από μόνη

ἀνθρώπου εὐδαιμονίας· ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας· διαθέσις καθ' ἣν κρίνομεν τί πρακτέον καὶ τί οὐ πρακτέον.

Δικαιοσύνη· ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτήν, καὶ εὐταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἄλληλα τε καὶ περὶ ἄλληλα· ἕξις διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστω· ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων προαιρετικὸς ἐστὶν τῶν φαινομένων αὐτῶ δικαίων· ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος· ἰσότης κοινωνικὴ· ἕξις ὑπηρετικὴ νόμων.

Σωφροσύνη· μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ἐν αὐτῇ κατὰ φύσιν γιγνομένης ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς· εὐαρμοστία καὶ εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἡδονάς καὶ λύπας· συμφωνία ψυχῆς πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι· αὐτοπραγία κατὰ φύσιν· εὐταξία ψυχῆς λογιστικὴ· ὁμιλία ψυχῆς περὶ καλῶν καὶ αἰσχυρῶν· ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων αἰρετικὸς ἐστὶ καὶ εὐλαβητικὸς ὧν χρῆ.

Ἄνδρεία· ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου· θάρσος πολεμικόν· ἐπιστήμη τῶν κατὰ πόλεμον πραγμάτων· ἐγκράτεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερὰ καὶ δεινὰ· τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως· εὐθαρσία ἐπὶ

τῆς τῆν εὐδαιμονία του ανθρώπου· ἐπιστήμη των καλῶν καὶ των κακῶν· ἐπιστήμη που γεννά τῆν εὐδαιμονία· διάθεση που μας επιτρέπει να κρίνουμε τι πρέπει καὶ τι δεν πρέπει να κάνουμε.

Δικαιοσύνη: ὁμόνοια τῆς ψυχῆς με τον εαυτό τῆς, τέλεια τάξη των μερῶν τῆς ψυχῆς μεταξύ τους καὶ σ' ὅ,τι ἔχει να κάνει με τις μεταξύ τους σχέσεις· κατάσταση που απονέμει στον καθένα ὅ,τι του αξίζει· κατάσταση που μας κάνει να προτιμούμε ὅ,τι φαίνεται δίκαιο· κατάσταση που μας κάνει, στη ζωὴ μας, να υποτασσόμαστε στους νόμους· κοινωνικὴ ἰσότητα· κατάσταση που μας κάνει να υπακούουμε τους νόμους.

Σωφροσύνη: μέτρο τῆς ψυχῆς ὡς πρὸς τις φυσικὲς ἐπιθυμίες καὶ ἡδονές τῆς· ἀρμονία καὶ τάξη τῆς ψυχῆς ὡς πρὸς τις ἡδονές καὶ τους πόνους που φέρνει ἡ φύση· συμφωνία τῆς ψυχῆς για να διοικεὶ καὶ να υπηρετεῖ· ἐλευθερία τῆς ψυχῆς που ἀρμόζει στη φύση· τάξη τῆς ψυχῆς που ἀρμόζει στο λόγο· συμφωνία τῆς ψυχῆς για το ωραίο καὶ το ἀσχημο· κατάσταση που μας οδηγεὶ να ἐπιλέγουμε καὶ να σεβόμαστε αὐτό που πρέπει.

Ἄνδρεία: ἡ κατάσταση τῆς ψυχῆς που δεν ἀφήνεται να ταραχθεῖ ἀπὸ το φόβο· θάρρος πολεμικό· ἐπιστήμη των ὄσων ἀφοροῦν τον πόλεμο· σταθερότητα τῆς ψυχῆς μπροστά στα ἐπικίνδυνα καὶ στα φο-

θανάτου προσδοκία· ἕξις διαφυλακτική διαλογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις· ῥώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίρροπος· ῥώμη καρτερική πρὸς ἀρετήν· ἡρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον φαινόμενα· σωτηρία δογμάτων ἀδείλων περὶ τὰ δεινὰ καὶ ἐμπειρία πολέμου· ἕξις ἐμμενητική νόμου.

Ἐγκράτεια· δύναμις ὑπομενητική λύπης· ἀκολούθησις τῷ ὀρθῷ λογισμῷ· δύναμις ἀνυπέρβατος τοῦ ὑποληφθέντος ὀρθῷ λογισμῷ.

Αὐτάρκεια· τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν· ἕξις καθ' ἣν οἱ ἔχοντες αὐτοὶ αὐτῶν ἄρχουσιν.

Ἐπιείκεια· δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις· μετριότης ἐν συμβολαίοις· εὐταξία ψυχῆς λογιστικῆς πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ.

Καρτερία· ὑπομονή λύπης ἔνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονή πόνων ἔνεκα τοῦ καλοῦ.

Θάρσος· ἀπροσδοκία κακοῦ· ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν.

Ἄλυπία· ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπτωτοὶ ἐσμεν εἰς λύπας.

Φιλοπονία· ἕξις ἀποτελεστική οὗ ἂν προέλθεται· καρτερία ἐκούσιος· ἕξις ἀδιάβλητος πρὸς

βερά· τόλμη στην υπηρεσία της φρόνησης· αφοβία στην αναμονή του θανάτου· κατάσταση της ψυχῆς που κρίνει σωστά μπροστά στους κινδύνους· δύναμη που εξισορροπεί τον κίνδυνο· δύναμη να επιμένουμε στην αρετή· ηρεμία ψυχῆς μπροστά σε ὅ,τι φαίνεται στα μάτια της ὀρθῆς λογικῆς ὡς φοβερό ἢ ακίνδυνο· δύναμη να διατηρεῖς την κρίση σου, χωρίς ανανδρεία στον κίνδυνο και πολεμική ἐμπειρία· σταθερή πίστη στο νόμο.

Εγκράτεια· δύναμη να υπομένεις τον πόνο· υπακοή στη σωστή κρίση· ἀήττητη δύναμη της πεποίθησης που βασίζεται σε σωστό λογισμό.

Αὐτάρκεια· τελειότητα στην κατοχή των ἀγαθῶν· κατάσταση που προσδίδει σε ὅσους την κατέχουν την τέλεια κυριαρχία του εαυτοῦ τους.

Επιείκεια· προθυμία να παρέχεις ἀπὸ τα δίκαια και συμφέροντά σου· μέτρο στις οικονομικές σου σχέσεις· ὀρθό μέτρο της λογικῆς ψυχῆς μπροστά στα καλὰ και τα κακά.

Καρτερία· ὑπομονή του πόνου για το καλό· ὑπομονή των κόπων για το καλό.

Θάρσος (σιγουριά)· να μη προβλέπεις το κακό· ψυχραιμία μπροστά στη δυστυχία.

Ἄλυπία· αδυναμία να υποκύπτεις στη λύπη.

Φιλοπονία· κατάσταση που επιτρέπει να φέρουμε σε πέρας αὐτό που σκεφθήκαμε· ἐκούσια καρτερία·

πόνον.

Αιδώς: τολμήσεως ὑποχώρησις ἐκουσία δικαίως καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν· καταλαβὴ ἐκουσία τοῦ βελτίστου· εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου.

Ἐλευθερία: ἡγεμονία βίου· αὐτοκράτεια ἐπὶ παντί· ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ· ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.

Ἐλευθεριότης: ἕξις πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ὡς δεῖ· πρόεσις καὶ κτήσις οὐσίας ὡς χρή.

Πραότης: κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς· κρᾶσις ψυχῆς σύμμετρος.

Κοσμιότης: ὑπειξις ἐκουσία πρὸς τὸ φανέν βέλτιστον· εὐταξία περὶ κίνησιν σώματος.

Εὐδαιμονία: ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον· δύναμις αὐτάρκτης πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ' ἀρετὴν· ὠφελία αὐτάρκτης ζώου.

Μεγαλοπρέπεια: ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τοῦ σεμνοτάτου.

Ἀγχίνοια: εὐφυΐα ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστιν ἐκάστω τοῦ δέοντος· ὀξύτης νοῦ.

ἀμειμπτη διάθεση για εργασία.

Αιδώς: ηθελημένη αποχή από τολμηρότητα, ταιριαστή με τη δικαιοσύνη και με στόχο αυτό που κρίθηκε ως το καλύτερο· ηθελημένη διάθεση να συντασσόμαστε με το καλύτερο· επιθυμία να αποφεύγονται οι δίκαιες κατηγορίες.

Ελευθερία: εξουσία να διευθύνεις τη ζωή σου· δικαίωμα να διαθέτεις τον εαυτό σου παντού· ικανότητα να ζεις σύμφωνα με τις επιθυμίες σου· σπατάλη στη χρήση και κατοχή των αγαθών.

Ελευθεριότης: κατάσταση που σε σπρώχνει να πλουτίζεις στο μέτρο που πρέπει· λογική σπατάλη και φειδῶς του πλούτου.

Πραότης: συγκράτηση των οργισμένων κινήσεων· αρμονικό συνταίριασμα της ψυχῆς.

Κοσμιότης: ηθελημένη υποταγή σ' εκείνο που φαίνεται ως καλύτερο· μέτρο στις κινήσεις του σώματος.

Ευδαιμονία: αγαθό που φτιάχνεται απ' όλα τ' αγαθά· μέσα συντήρησης απολύτως αρκετά για να ζεις καλά· τελειότητα στην αρετή· για κάθε ζωντανό ον, να έχει αυτά που του χρειάζονται ὡστε να είναι αὐταρκες.

Μεγαλοπρέπεια: αξίωμα σύμφωνο με την ορθή κρίση του πιο σεβαστοῦ ἀνθρώπου.

Αγχίνοια (ετοιμότης πνεύματος): επιτυχῆς ιδιότητα της ψυχῆς που επιτρέπει σ' ὅποιον την ἔχει να διακρίνει τι ἀνήκει στον καθέναν· οξύτητα πνεύματος.

Χρηστότης: ἤθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας· ἤθους σπουδαιότης.

Καλοκαγαθία: ἕξις προαιρετικῆ τῶν βελτίστων.

Μεγαλοψυχία: χρήσις τοῖς συμβαίνουσιν ἀστεία· μεγαλοπρέπεια ψυχῆς μετὰ λόγου.

Φιλανθρωπία: ἕξις εὐάγωγος ἤθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν· ἕξις εὐεργετικῆ ἀνθρώπων· χάριτος σχέσις· μνήμη μετ' εὐεργεσίας.

Εὐσέβεια: δικαιοσύνη περὶ θεοῦ· δύναμις θεραπευτικῆ θεῶν ἑκούσιος· περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή· ἐπιστήμη τῆς περὶ θεῶν τιμῆς.

Ἄγαθόν: τὸ αὐτοῦ ἕνεκεν.

Ἄφοβία: ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπρωτοὶ ἔσμεν εἰς φόβους.

Ἀπάθεια: ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπρωτοὶ ἔσμεν εἰς πάθη.

Εἰρήνη: ἡσυχία ἐπ' ἔχθρας πολεμικάς.

Ῥαθυμία: ῥαστώνη ψυχῆς· ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.

Δεινότης: διάθεσις καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικὸς ἔστι τοῦ ἰδίου τέλους.

Φιλία: ὁμόνοια ὑπὲρ καλῶν καὶ δικαίων· προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ· ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως

Χρηστότης: ἠθικὴ εντιμότητα καὶ φρόνηση· ἠθικὴ ἀκεραιότητα.

Καλοκαγαθία: κατάσταση που μας κάνει να προτιμούμε το καλύτερο.

Μεγαλοψυχία: ευγένεια στον τρόπο αντιμετώπισης των γεγονότων· μεγαλείο ψυχῆς μαζί με λογική.

Φιλανθρωπία: φυσικὴ διάθεση αγάπης προς τους ἀνθρώπους· ευεργετικὴ διάθεση προς τους ἀνθρώπους· συνηθισμένη ευμένεια· ἀνάμνηση που ξυπνά με μια ευεργεσία.

Εὐσέβεια: δικαιοσύνη προς τους θεοὺς· ἠθελημένη υπακοή στους θεοὺς· ὀρθὴ σύλληψη των οφειλομένων στους θεοὺς· γνώση των τιμῶν που ἀρμόζουν στους θεοὺς.

Ἄγαθόν: αὐτὸ που δεν ἔχει ἄλλο σκοπὸ ἀπὸ τὸ ἴδιο.

Ἄφοβία: κατάσταση που μας κάνει ἀπρόσβλητους ἀπὸ τὸ φόβο.

Ἀπάθεια: κατάσταση που μας κάνει ἀπρόσβλητους ἀπὸ τὰ πάθη.

Εἰρήνη: γαλήνευση των πολεμικῶν ἀντιπαλοτήτων.

Ῥαθυμία: ἀδράνεια τῆς ψυχῆς· ἀναισθησία τοῦ οἰζύθυμου μέρους τῆς.

Δεινότης: ικανότης να ἐπιτυγχάνουμε τὸ σκοπὸ που θέτουμε στον εαυτὸ μας.

Φιλία: συμφωνία των αἰσθημάτων για τὸ τι εἶναι τίμιο καὶ δίκαιο· συμφωνία με τὴ ζωὴ που ἐπιλέξαμε·

καὶ πράξεως· ὁμόνοια περὶ βίον· κοινωνία μετ' εὐνοίας· κοινωνία τοῦ εὖ ποιῆσαι καὶ παθεῖν.

Εὐγένεια: ἀρετὴ εὐγενοῦς ἤθους· εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις.

Αἵρεσις: δοκιμασία ὀρθή.

Εὐνοια: [αἵρεσις] ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον ἄσπασμός.

Οἰκειότης: ταῦτοῦ γένους κοινωνία.

Ὅμόνοια: κοινωνία τῶν ὄντων ἀπάντων· συμφωνία νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων.

Ἀγάπησις: ἀπόδεξις παντελής.

Πολιτικὴ: ἐπιστήμη καλῶν καὶ συμφερόντων· ἐπιστήμη ποιητικὴ δικαιοσύνης ἐν πόλει.

Ἐταιρία: φιλία κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γεγενημένοις.

Εὐβουλία: ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος.

Πίστις: ὑπόληψις ὀρθὴ τοῦ οὕτως ἔχειν ὡς [αὐτῷ] φαίνεται· βεβαιότης ἤθους.

Ἀλήθεια: ἕξις ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει· ἐπιστήμη ἀληθῶν.

Βούλησις: ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ· ὄρεξις εὐλογος· ὄρεξις μετὰ λόγου κατὰ φύσιν.

Συμβούλευσις: παραίνεσις ἐτέρῳ ὑπὲρ πράξεως,

συμφωνία μετὰ τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις μας· κοινὰ αἰσθήματα εὐμένειας· αμοιβαία ανταλλαγή εὐεργεσιῶν.

Εὐγένεια: ἀρετὴ γενναιοδωροῦ χαρακτήρα· σωστός προσανατολισμός τῆς ψυχῆς στα λόγια καὶ τὰς πράξεις.

Αἵρεσις: σωστὴ ἐκτίμηση.

Εὐνοια: συμπάθεια ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον.

Οἰκειότης: κοινότητα τοῦ ἰδίου γένους.

Ὅμόνοια: κοινότητα σε ὅλα τὰ πράγματα· ἀρμονία στὰς σκέψεις καὶ στὰς ιδέες.

Ἀγάπησις: παραδοχὴ χωρὶς ἐπιφυλάξεις.

Πολιτικὴ: ἐπιστήμη τῶν καλῶν καὶ τῶν συμφερόντων· ἐπιστήμη που ἐπιβάλλει τὴ δικαιοσύνη στὴν πόλη.

Ἐταιρία: φιλία που γεννήθηκε ἀπὸ τὰς συνηθισμένες σχέσεις ἀνάμεσα σε ἀνθρώπους τῆς ἴδιας ἡλικίας.

Εὐβουλία: ἡ ἀπὸ φύσεως σωστὴ κρίση.

Πίστις: σωστὴ πεποίθηση ὅτι τὰ πράγματα εἶναι ὅπως δείχνουν· σταθερότητα χαρακτήρα.

Ἀλήθεια: πνευματικὴ κατάσταση που ἀρνεῖται ἢ καταφάσκει· ἐπιστήμη τῶν ἀληθῶν πραγμάτων.

Βούλησις: ἔφεση χαρακτήρα σύμφωνη μετὰ τὸ λογικό· εὐλογὴ ἐπιθυμία· ἐπιθυμία σύμφωνη μετὰ τὸν λόγο καὶ τὴ φύση.

Συμβούλευσις: γνώμη που δίνεται σε κάποιον γιὰ

τίνα δεῖ τρόπον πράττειν.

Εὐκαιρία: χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρή παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι.

Εὐλάβεια: φυλακὴ κακοῦ· ἐπιμέλεια φυλακῆς.

Τάξις: ἐργασία ὁμοιότητος τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων ὄντων· συμμετρία κοινωνίας· αἰτία τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων ὄντων· συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν.

Πρόσεξις: συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν.

Εὐφυΐα: τάχος μαθήσεως· γέννησις φύσεως ἀγαθῆ· ἀρετὴ ἐν φύσει.

Εὐμάθεια: εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως.

Δίκη: ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος· νόμιμος ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἀδικεῖν ἢ μή.

Εὐνομία: πειθαρχία νόμων σπουδαίων.

Εὐφροσύνη: ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά.

Τιμὴ: δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς δι' ἀρετὴν πράξεσι διδομένων· ἀξίωμα ἀπ' ἀρετῆς· σχῆμα σεμνότητος· τήρησις ἀξιώματος.

Προθυμία: ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς.

Χάρις: εὐεργεσία ἐκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθοῦ·

κάποια πράξις, υπόδειξις για το πῶς οφείλει να πράξει.

Ευκαιρία: η επιλογή του σωστού χρόνου για να πάθεις ή να κάνεις κάτι.

Ευλάβεια: αποφυγή του κακού· προσοχή στην αποφυγή των κακών.

Τάξις: θεμελίωση μιας ομοιότητας ανάμεσα σε όλα τα αντικείμενα που σχετίζονται μεταξύ τους· αρμονία στην κοινωνία· αρχή της αμοιβαιότητας των σχέσεων ανάμεσα σε όλα τα αντικείμενα· αρμονία στην απόκτηση γνώσης.

Πρόσεξις: προσπάθεια της ψυχῆς για να μάθει.

Ευφυΐα: ἐφεση στη μάθηση· καλή φυσική προδιάθεση· φυσική ἀρετή.

Ευμάθεια: ικανότητα της ψυχῆς να μαθαίνει γρήγορα.

Δίκη: υπέρτατη κρίση για κάτι το ἀμφισβητούμενο· νόμιμη ἀμφισβήτηση για το τι είναι δίκαιο και τι όχι.

Ευνομία: υπακοή στους δίκαιους νόμους.

Ευφροσύνη: χαρά που ἀρμόζει στις πράξεις του σοφού ἀνθρώπου.

Τιμὴ: ἀπόδοση ἀμοιβῆς για τις ἐνάρετες πράξεις· ἀξίωμα που ἐπιτυγχάνεται χάρη στην ἀρετή· ευγενικοί τρόποι· προσοχή που ἀποδίδεται στο ἀξίωμα.

Προθυμία: ἐκδήλωση διάθεσης για δράση.

Χάρις: ηθελημένη ευεργεσία· ἀνταπόδοση του

ύπουργία ἐν καιρῷ.

‘Ομόνοια: ὁμοδοξία ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ὡς δεῖ ἀρχειν καὶ ἀρχεσθαι.

Πολιτεία: κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων αὐτάρκτης πρὸς εὐδαιμονίαν· κοινωνία πλήθους ἔννομος.

Πρόνοια: παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.

Βουλή: σκέψις περὶ τῶν μελλόντων πῶς συμφέρει.

Νίκη: δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν.

Εὐπορία: εὐκρίνεια κρατητικὴ τοῦ λεγομένου.

Δωρεά: ἀλλαγὴ χάριτος.

Καιρός: χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον· χρόνος ἀγαθοῦ τινος συνεργός.

Μνήμη: διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας.

Ἔννοια: συντονία διανοίας.

Νόησις: ἀρχὴ ἐπιστήμης.

Ἀγνεία: εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀμαρτημάτων· τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.

Μαντεία: ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως ἄνευ ἀποδείξεως.

Μαντική: ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλοντος ζῶφ θνητῷ.

καλοῦ· βοήθεια στον κατάλληλο χρόνο.

Ομόνοια: συμφωνία γνώμης ἀνάμεσα σε κυβερνῶντες καὶ κυβερνώμενους για τον τρόπο διοίκησης καὶ υπακοῆς.

Πολιτεία: κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων ικανὴ για εὐτυχία· κοινωνία πλήθους που διέπεται ἀπὸ νόμους.

Πρόνοια: προετοιμασία για τα μελλούμενα.

Βουλή: σκέψη για το πῶς θα στραφούν τα μελλούμενα πρὸς ὄφελός μας.

Νίκη: ἀνωτερότητα στη μάχη.

Ευπορία: ικανότητα του πνεύματος να θριαμβεύει ἐπὶ των ἀντιρρήσεων.

Δωρεά: ἀνταλλαγὴ εὐεργεσίας.

Καιρός: κατάλληλος χρόνος για την ἐπιτυχία· σωστὴ στιγμή για την ἀπόκτηση κάποιου ἀγαθοῦ.

Μνήμη: ικανότητα της ψυχῆς να διαφυλάσσει την ἀλήθεια που ἔχει μέσα της.

Ἔννοια: προσπάθεια της διάνοιας.

Νόησις: ἀρχὴ της ἐπιστήμης.

Αγνεία: προσοχὴ στην ἀποφυγὴ ἀμαρτημάτων· λατρεία σύμφωνη με τη φύση πρὸς τιμὴ των θεῶν.

Μαντεία: ἐπιστήμη που προλέγει τα μελλούμενα χωρὶς ἀπόδειξη.

Μαντική: ἐπιστήμη που ἔχει ὡς ἀντικείμενο το παρὸν καὶ το μέλλον των θνητῶν ὄντων.

Σοφία: ἐπιστήμη ἀνυπόθετος· ἐπιστήμη τῶν ἀει-
δόντων· ἐπιστήμη θεωρητική τῆς τῶν ὄντων αἰ-
τίας.

Φιλοσοφία: τῆς τῶν ὄντων ἀει ἐπιστήμης ὄρεξις·
ἕξις θεωρητική τοῦ ἀληθοῦς, πῶς ἀληθές· ἐπιμέ-
λεια ψυχῆς μετὰ λόγου ὀρθοῦ.

Ἐπιστήμη: ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπό
λόγου· δύναμις ὑποληπτική τινος ἢ τινῶν ἀμετά-
πτωτος ὑπό λόγου· λόγος ἀληθῆς ἐπὶ διανοίᾳ ἀμε-
τάπτωτος.

Δόξα: ὑπόληψις μεταπειστός ὑπὸ λόγου· λογι-
στική φορά· διάνοια ἐμπίπτουσα εἰς ψεῦδος καὶ
ἀληθές ὑπὸ λόγου.

Αἴσθησις: ψυχῆς φορά· νοῦ κίνησις [ψυχῆς] διὰ
σώματος· εἰσάγγελσις εἰς ὥρας ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς
γίνεται ψυχῆς ἄλογος δύναμις γνωριστική διὰ
σώματος.

Ἔξις: διάθεσις ψυχῆς καθ' ἣν ποιοὶ τινες λεγό-
μεθα.

Φωνή: ῥεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας.

Λόγος: φωνὴ ἐγγράμματος, φραστική ἐκάστου
τῶν ὄντων· διάλεκτος συνθετὴ ἐξ ὀνομάτων καὶ
ῥημάτων ἄνευ μέλους.

Σοφία: ἐπιστήμη χωρὶς υποθέσεις· ἐπιστήμη των
αιωνίων ὄντων· ἐπιστήμη που μελετᾶ την αιτία των
όντων.

Φιλοσοφία: προσπάθεια να γνωρίσουμε τα αιώ-
νια ὄντα· διάθεση διαλογισμού για το αληθινό και
αυτό που το κάνει να είναι αληθινό· ἐπιμέλεια της
ψυχῆς μαζί με ὀρθό λογισμό.

Ἐπιστήμη: ἰδέα της ψυχῆς που κανείς συλλογι-
σμός δεν μπορεί να ταράξει· ἰκανότητα ἀντίληψης
ενός ἢ περισσότερων πραγμάτων που δεν την τα-
ράσσει κανείς συλλογισμός· ἀληθινός λόγος που
δεν ταράσσεται στη σκέψη.

Δόξα: ἰδέα που κάποιος συλλογισμός μπορεί να την
ταράξει· διακύμανση της σκέψης· σκέψη που οι συλλο-
γισμοὶ την οδηγούν στην ἀλήθεια ὅπως και στο ψέμα.

Αἴσθησις: διακύμανση της ψυχῆς· ταραχὴ του
πνεύματος ἀπὸ το σῶμα· προειδοποίηση πρὸς τους
ἀνθρώπους για το καλὸ τους, ἡ οποία γεννᾶ στην ψυ-
χὴ την ἀλογη δύναμη να μαθαίνει μέσα ἀπὸ το σῶμα.

Ἔξις: διάθεση της ψυχῆς που μας χαρακτηρίζει
με τον ἕναν ἢ τον ἄλλο τρόπο.

Φωνή: στοματική ἐκφώνηση που ἔχει την πηγὴ
της στη σκέψη.

Λόγος: ἐγγράμματη φωνή, που υποδεικνύει τα
πράγματα· γλώσσα σύνθετη ἀπὸ ὀνόματα και ῥήμα-
τα χωρὶς ρυθμό.

Όνομα: διάλεκτος ασύνθετος έρμηνευτική του τε κατά τής ούσίας κατηγορουμένου και παντός του [μή] καθ' έαυτό λεγομένου.

Διάλεκτος: φωνή ανθρώπου έγγράμματος· και σημείον τιν κοινόν έρμηνευτικόν άνευ μέλους.

Συλλαβή: ανθρωπίνης φωνής άρθρον έγγράμματον.

Όρος: λόγος εκ διαφοράς και γένους συγκείμενος.

Τεκμήριον: απόδειξις άφανους.

Άπόδειξις: λόγος συλλογιστικός άληθής· λόγος έμφανιστικός δια προγιγνωσκομένων.

Στοιχείον φωνής: φωνή ασύνθετος, αίτία ταίς άλλαις φωναίς του φωνάς είναι.

Όφέλιμον: τó αίτιον του εϋ πάσχειν· τó αίτιον άγαθου.

Συμφέρον: τó εις άγαθόν φέρον.

Καλόν: τó άγαθόν.

Άγαθόν: τó αίτιον σωτηρίας τοίς ούσι· τó αίτιον παντός του προς αυτό, άφ' οϋ συμβαίνει ά χρη αίρεισθαι.

Σώφρον: τó κόσμιον τής ψυχής.

Δίκαιον: νόμου τάγμα ποιητικόν δικαιοσύνης.

Έκούσιον: τó αύτου προσαγωγόν· τó καθ' αυτό αίρετόν· τó κατά διάνοιαν άποτελούμενον.

Όνομα: ασύνδετη έκφραση που χρησιμεύει στον ορισμό των κατηγορημάτων της ουσίας και για καθετί που εκφράζεται καθ' εαυτό.

Διάλεκτος: ανθρωπίνη φωνή που παριστάνεται με γράμματα· κοινό σύμβολο αλληλοκατανόησης, χωρίς ρυθμό.

Συλλαβή: άρθρωση της ανθρωπίνης φωνής που παριστάνεται με γράμματα.

Όρος: λόγος που αποτελείται από τη διαφορά και το γένος.

Τεκμήριον: απόδειξη εκείνου που δεν είναι εμφανές.

Άπόδειξις: αληθινός συλλογιστικός λόγος· επεξηγηματικός λόγος με βάση ήδη γνωστές προτάσεις.

Στοιχείον φωνής: ο απλός ήχος που χρησιμεύει στη σύνθεση άλλων ήχων.

Όφέλιμον: αυτό που μας κάνει καλό· τó αίτιο καλού.

Συμφέρον: αυτό που οδηγεί στο καλό.

Καλόν: τó άγαθόν.

Άγαθόν: η αίτία διατήρησης των όντων· ο σκοπός όλων των πραγμάτων, απ' όπου προέρχεται κάθε πρέπουσα επιλογή μας.

Σώφρον: η τάξη της ψυχής.

Δίκαιον: νόμιμη διάταξη που δίνει δικαιοσύνη.

Έκούσιον: αυτό που οδηγείται μόνο του στη δράση· αυτό που επιλέγει καθ' εαυτό· αυτό που γίνεται με σκέψη.

Ἐλεύθερον: τὸ ἄρχον αὐτοῦ.

Μέτριον: τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ κατὰ τέχνην ἄρκοῦν.

Μέτρον: τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

Ἄθλον ἀρετῆς: γέρας τὸ ἑαυτοῦ ἕνεκα αἰρετόν.

Ἀθανασία: οὐσία ἔμψυχος καὶ ἀίδιος μονή.

Ὅσιον: θεράπευμα θεοῦ ἀρεστόν θεῶ.

Ἑορτή: χρόνος ἱερός κατὰ νόμους.

Ἄνθρωπος: ζῶον ἄπτερον, δίποδον, πλατυώνυχον· ὃ μόνον τῶν ὄντων ἐπιστήμης τῆς κατὰ λόγους δεκτικόν ἐστι.

Θυσία: θεῶ δόμα θύματος.

Εὐχή: αἴτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἢ δοκούντων παρὰ θεῶν.

Βασιλεύς: ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος· πολιτικῆς κατασκευῆς ἄρχων.

Ἀρχή: ἐπιμέλεια τοῦ παντός.

Ἐξουσία: ἐπιτροπή νόμου.

Νομοθέτης: ποιητῆς νόμων καθ' οὓς δεῖ πολιτεύεσθαι.

Νόμος: δόγμα πλήθους πολιτικόν οὐκ εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

Ἐλεύθερον: τὸ αυτο-καθοριζόμενο.

Μέτριον: τὸ μέσο ανάμεσα στην υπερβολή και στην ἐλλειψη, που αποτελεί ὅ,τι απαιτεῖ ἡ τέχνη.

Μέτρον: τὸ μέσο ανάμεσα στην υπερβολή και στην ἐλλειψη.

Ἄθλον ἀρετῆς: βραβεῖο που ἐπιθυμοῦμε γι' αὐτὸ τὸ ἴδιο.

Ἀθανασία: ἔμψυχος οὐσία και αἰώνια διάρκεια.

Ὅσιον: θεῖα λειτουργία ἀρεστή στο θεό.

Ἑορτή: ἱερός χρόνος καθορισμένος ἀπὸ τοὺς νόμους.

Ἄνθρωπος: ζῷο ἄπτερο, δίποδο με πλατιά νύχια· τὸ μόνο ανάμεσα στα ὄντα που εἶναι ἰκανό ν' ἀποκτήσει γνώση με βάση συλλογισμούς.

Θυσία: προσφορὰ ἐνός θύματος στο θεό.

Εὐχή: αἴτημα τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοῦ θεοῦς γιὰ ἀπόκτηση τοῦ καλοῦ ἢ αὐτοῦ που φαίνεται τέτοιο.

Βασιλεύς: ἀνώτατος ἀρχων που κυβερνά σύμφωνα με τοὺς νόμους χωρὶς δική του εὐθύνη· ἀρχων τῆς πολιτικῆς τάξης.

Ἀρχή: ἡ διοίκηση τοῦ συνόλου.

Ἐξουσία: ἐξουσία στην οποία ἔχουν ἀνατεθεῖ οἱ νόμοι.

Νομοθέτης: ὁ δημιουργὸς νόμων σύμφωνα με τοὺς οἰοῦσους κυβερνάται ἡ πόλη.

Νόμος: πολιτικὴ ἀπόφαση τοῦ λαοῦ χωρὶς χρονικό περιορισμό.

Υπόθεσις: ἀρχὴ ἀναπόδεικτος· συγκεφαλαίωσις λόγου.

Ψήφισμα: δόγμα πολιτικὸν εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

Πολιτικός: ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς.

Πόλις: οἴκησις πλήθους ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι χρωμένων· πλῆθος ἀνθρώπων ὑπὸ νόμον τὸν αὐτὸν ὄντων.

Πόλεως ἀρετὴ: κατάστασις ὀρθῆς πολιτείας.

Πολεμικὴ: ἐμπειρία πολέμου.

Συμμαχία: κοινωνία πολέμου.

Σωτηρία: περιποίησις ἀβλαβῆς.

Τύραννος: ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν.

Σοφιστής: νέων πλουσίων ἐνδόξων ἔμμισθος θηρευτής.

Πλούτος: κτήσις σύμμετρος πρὸς εὐδαιμονίαν· περιουσία χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντεινόντων.

Παρακαταθήκη: δόμα μετὰ πίστεως.

Κάθαρσις: ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.

Νικᾶν: κρατεῖν διαφερόμενον.

Ἄγαθός ἀνθρώπος: ὁ τοιοῦτος οἶος ἀνθρώπων τὰγαθὰ ἐπιτελεῖν.

Υπόθεσις: ἀναπόδεικτο αξίωμα· ἀνακεφαλαίωση του λόγου.

Ψήφισμα: πολιτικὴ ἀπόφαση περιορισμένου χρόνου.

Πολιτικός: ὁ ἐπιστήμονας τῆς οργάνωσης του κράτους.

Πόλις: τόπος κατοικίας ἐνὸς πλήθους ἀνθρώπων που ὑπόκεινται σε κοινούς νόμους· πλῆθος ἀνθρώπων που ζουν κάτω ἀπὸ τὸν ἴδιο νόμο.

Πόλεως ἀρετὴ: ἡ θεμελίωση μιᾶς σωστῆς πολιτείας.

Πολεμικὴ: ἡ ἐμπειρία του πολέμου.

Συμμαχία: πολεμικὸς σύνδεσμος.

Σωτηρία: ἡ διατήρηση του ἑαυτοῦ μας σώου καὶ ἀβλαβούς.

Τύραννος: ὁ ἄρχων μιᾶς πόλεως που κυβερνᾷ ἀνεξέλεγκτα.

Σοφιστής: ἔμμισθος κνηγὸς πλούσιων καὶ διακεκορμένων νέων.

Πλούτος: ἀρκετὴ περιουσία γιὰ νὰ ζεῖ κανεὶς εὐτυχισμένος· ἀφθονία πραγμάτων που προξενοῦν εὐτυχία.

Παρακαταθήκη: ἀγαθὸ δοσμένο σε τρίτο.

Κάθαρσις: διαχωρισμὸς του καλοῦ ἀπὸ το κακό.

Νικᾶν: ἡ υπερίσχυση στον ἀγώνα.

Ἄγαθός ἀνθρώπος: αὐτὸς που κάνει το καλό, ὅσο μπορεῖ ἓνας ἀνθρώπος.

Σώφρων: ὁ μετρίας ἐπιθυμίας ἔχων.

Ἐγκρατής: ὁ κρατῶν ἀντιτεινόντων τῶν τῆς ψυχῆς μορίων τῷ ὀρθῷ λογισμῷ.

Σπουδαῖος: ὁ τελείως ἀγαθός· ὁ ἔχων τὴν αὐτοῦ ἀρετήν.

Σύννοια: διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου.

Δυσμαθία: βραδυτής ἐν μαθήσει.

Δεσποτεία: ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία.

Ἀφιλοσοφία: ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων μισόλογος ἐστί.

Φόβος: ἔκπληξις ψυχῆς ἐπὶ κακοῦ προσδοκία.

Θυμός: ὀρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ [νοῦς τάξεως] ψυχῆς ἀλογίστου.

Ἐκπληξις: φόβος ἐπὶ προσδοκία κακοῦ.

Κολακεία: ὁμιλία ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου· ἕξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον.

Ὀργή: παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.

Ἵβρις: ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα.

Ἀκρασία: ἕξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι.

Ὁκνος: φυγὴ πόντων· δειλία ἀντιληπτικὴ ὀρμῆς.

Ἀρχή: πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία.

Διαβολή: διάστασις φίλων λόγῳ.

Σώφρων: ἐκεῖνος που εἶναι μετριοπαθὴς στις ἐπιθυμίες του.

Ἐγκρατής: ἐκεῖνος που κυριαρχεῖ στα μέρη της ψυχῆς του που μάχονται το λόγο.

Σπουδαῖος: ὁ ἀπολύτως ἀγαθός· αὐτός που κατέχει τὴν ἀρετὴ που του ἀνήκει.

Σύννοια: βουβὴ ἀνησυχία.

Δυσμαθία: βραδύτητα στὴν ἐκμάθηση.

Δεσποτεία: ἀνεύθυνη ἐξουσία ἀλλὰ δίκαιη.

Αφιλοσοφία: διάθεση ἐχθρική πρὸς το λόγο.

Φόβος: πάγωμα τῆς ψυχῆς στὴν ἀναμονὴ το κακοῦ.

Θυμός: βίαιη καὶ ἀστόχαστη κίνηση τῆς ἀλογῆς ψυχῆς.

Ἐκπληξις: φόβος στὴν ἀναμονὴ το κακοῦ.

Κολακεία: τὸ νὰ δείχνεσαι ευχάριστος, χωρὶς τὴν ἐννοια το καλοῦ· κατάσταση ὅπου φροντίζεις ὑπέρομετρα νὰ δειχθεῖς ευχάριστος.

Ὀργή: ὠθηση τῆς οἰζύθυμης ψυχῆς πρὸς τὴν ἐκδίκηση.

Ἵβρις: ἀδικία που οδηγεῖ στὴν ἀτιμία.

Ἀκρασία: βίαιη διάθεση που, σε ἀντίθεση με το λογικό, σπρώχνει πρὸς τις ἐπιφανειακὲς ἡδονές.

Ὁκνος: ἀποφυγὴ τῆς ἐργασίας· δειλία που παρὰλύει τὴν ὀρμὴ.

Ἀρχή: πρώτη αἰτία τοῦ εἶναι.

Διαβολή: λόγος που διαιρεῖ τοὺς φίλους.

Καιρός: ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι.

Ἄδικία: ἕξις ὑπεροπτική νόμων.

Ἐνδεια: ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν.

Αἰσχύνη: φόβος ἐπὶ προσδοκία ἀδοξίας.

Ἀλαζονεία: ἕξις προσποιητική ἀγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν μὴ ὑπαρχόντων.

Ἄμαρτία: πράξις παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμόν.

Φθόνος: λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὖσιν ἢ γεγενημένοις.

Ἀναισχυντία: ἕξις ψυχῆς ὑπομενητική ἀδοξίας ἕνεκα κέρδους.

Θρασύτης: ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ.

Φιλοτιμία: ἕξις ψυχῆς προετική πάσης δαπάνης ἄνευ λογισμοῦ.

Κακοφυΐα: κακία ἐν φύσει καὶ ἄμαρτία τοῦ κατὰ φύσιν νόσου τοῦ κατὰ φύσιν.

Ἐλπίς: προσδοκία ἀγαθοῦ.

Μανία: ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

Λαλιά: ἀκρασία λόγου ἄλογος.

Ἐναντιότης: τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τινα διαφορὰν πιπτόντων ἢ πλείστη διάστασις.

Ἀκούσιον: τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Καιρός: κατάλληλη στιγμή για να υποστείς ή να δράσεις.

Ἄδικία: διάθεση που οδηγεί στην περιφρόνηση των νόμων.

Ἐνδεια: σπανιότης των αγαθών.

Αἰσχύνη: φόβος για μια προβλεπόμενη ατίμωση.

Ἀλαζονεία: διάθεση να αποδίδουμε ένα ή πολλά καλά εκεί που δεν υπάρχουν.

Ἄμαρτία: πράξη ἐναντία στον ὀρθό λόγο.

Φθόνος: λύπη για κάποια αγαθά που χαίρονται ή χάρηκαν οι φίλοι μας.

Ἀναισχυντία: ψυχική διάθεση που κάνει να υπομένεις την ατίμωση με σκοπό το κέρδος.

Θρασύτης: υπερβολικό θράσος μπροστά σε κινδύνους που δεν θα ἔπρεπε να αντιμετωπίζει κανείς.

Φιλοτιμία: ψυχική διάθεση που υποβοηθεῖ τη χωρὶς λόγο σπατάλη.

Κακοφυΐα: μοχθηρία εκ γενετής και σφάλμα της φύσης· αρρώστια της φύσης.

Ἐλπίς: προσδοκία του καλού.

Μανία: φθορά της ὀρθῆς κρίσης.

Λαλιά: παράλογη ακράτεια λόγου.

Ἐναντιότης: η μεγαλύτερη απόσταση ανάμεσα σε αντικείμενα του αυτού γένους αλλά διαφορετικού είδους.

Ἀκούσιον: αυτό που γίνεται χωρίς σκέψη.

Παιδεία: δύναμις θεραπευτική ψυχῆς.

Παίδευσις: παιδείας παράδοσις.

Νομοθετική: ἐπιστήμη ποιητική πόλεως ἀγαθῆς.

Νουθέτησις: λόγος ἐπιτιμητικός ἀπὸ γνώμης·
λόγος ἀμαρτίας ἀποτροπῆς ἕνεκεν.

Βοήθεια: κακοῦ κώλυσις ὄντος ἢ γινομένου.

Κόλασις: ψυχῆς θεραπεία ἐπὶ ἀμαρτήματι γενο-
μένῳ.

Δύναμις: ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ· ἕξις καθ’
ἣν τὸ ἔχον δυνατόν ἐστιν· ἰσχὺς κατὰ φύσιν.

Σφάζειν: τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

Παιδεία: θεραπευτικὴ δύναμη τῆς ψυχῆς.

Παίδευσις: διάδοσις τῆς παιδείας.

Νομοθετική: ἡ ἐπιστήμη που κάνει καλὴ τὴν πολιτεία.

Νουθέτησις: ἐπιτιμητικός λόγος μετὰ ἀπὸ σκέψη· λό-
γος που σκοπὸ ἔχει να μας αποτρέψει ἀπὸ ἓνα λάθος.

Βοήθεια: πράξη με τὴν ὁποία ἐμποδίζουμε ἓνα
κακό, τωρινὸ ἢ μελλούμενο.

Κόλασις: φάρμακο ψυχῆς μετὰ ἀπὸ μιαν αμαρ-
τία.

Δύναμις: ὑπεροχὴ στὴν πράξη ἢ στὸ λόγο· ιδιότητα
που κάνει δυνατό ὅποιον τὴν κατέχει· φυσικὴ δύναμη.

Σφάζειν: τὸ να μένεις σώος και ἀβλαβῆς.